

המלך וישנה ואת נערותיה לטוב בית הנשים לא
הגידה אסתר את עמה ואת מולדתה כי מרדכי עור
עליה אשר לא תגיד ובכל יום ויום מרדכי מתהלך
לפני וזצר בית הנשים לדעת את שלום אסתר ומה
יעשה בה ובהגיע תר נערה ונערה לבוא אל המלך
אז שורוש מקץ היות לה כדת הנשים שנים עשר
זרש כי כן ימלאו ימי מרוקיהן ששה זוד שים בשמן
החורושישה זוד שים כבשמים ובתמרוקי הנשים
ובזה הנערה באה אל המלך את כל אשר תאמרו יתן
לה לבוא עמה מבית הנשים עד בית המלך בערב
היא באה ובבקר היא שבה אל בית הנשים שני אל
י שעשגז סרויס המלך שמר הפילנשים לא
תבוא עיד אל המלך כי אם זפץ בה המלך ונקראה
בשם ובהגיע תר אסתר בת אביוזיל דד מרדכי
אשר לקח לו לבת לבוא אל המלך לא בקשה
דבר כי אם את אשר יאמר רגז סרויס

המלך שמר הנשים ותהי אסתר נשאת זין בעיני כל
ראיה ותלקח אסתר אל המלך אז שורוש אל בית
מלכותו בזרש העשירי הוא זרש טבת בשנת שבע
למלכותו ויאהב המלך את אסתר מכל הנשים ותשא
זין וזכר לפניו מכל הבתולות וישם כתר מלכות
בראשה וימליכה תזות ושתי ויעש המלך משתה
גדול לכל שריו ועבדיו את משתה אסתר והנזיר
למדינות עשה ויתן משאת כיד המלך ובהקבץ נתולות
שנית ומרדכי ישב בשער המלך איך אסתר מגדת
מולדתה ואת עמה כאשר עזה עליה מרדכי ואת
מאמר מרדכי אסתר עשה כאשר היתה באמנה
אתו בימים ההם ומרדכי ישב
בשער המלך קצף בגתן ותרש שני סרויס המלך
משמרי הסף ולבקשו לשלח לו
במלך אז שורוש ויודע הדבר למרדכי
ויגד לאסתר המלכה ותאמר אסתר